

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/233/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú ítélete, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 12. § (1) bekezdés *d*) pontja, 33/A. § (1) bekezdés *a*) pontja és 33/A. § (2) bekezdés *e*) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, míg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszában az indítványozó a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 12. § (1) bekezdés *d*) pontja, 33/A. § (1) bekezdés *a*) pontja és 33/A. § (2) bekezdés *e*) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó 2011. december 31. napjáig I. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesült, mely az Mmtv. 32. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1. napjától rokkantsági ellátásként került számára továbbfolyósításra. Az elsőfokon eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala Rehabilitációs Ellátási és Szakértői Főosztálya (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2015. február 18. napján kelt

határozatával az indítványozó részére a 2014. április 23. napján kelt komplex minősítés eredményeként 2015. május 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg havi 118.310,- forint összegben, figyelemmel arra is, hogy az indítványozó nyilatkozata szerint nem részesül külföldről ellátásban.

- [3] Az elsőfokú hatóság 2019. április 29. napján kelt, 70-2-14858/2013/23. ügyszámú határozatával a korábbi határozatában megállapított rokkantsági ellátás összegét havi 106 525 forintra módosította, tekintettel részben az indítványozó 2019. április 15. napján kelt nyilatkozatára, részben pedig a román társhatóság azon tájékoztatására, hogy a román állam az indítványozó számára 2010. november 5. napjától havi 172 RON összegű rokkantsági ellátást folyósít.
- [4] Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala 2020. február 25. napján kelt, 89-2-00368/2019/2. számú határozatában az elsőfokú hatóság határozatát oly módon változtatta meg, hogy az indítványozót megillető rokkantsági ellátás összegét 2015. május 1. napjától kezdődően félévenként differenciáltan (ám a rokkantsági ellátás eredeti összegéhez képest minden félévben csökkentett összegben) határozta meg. A határozat szerint az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK számú, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelete (a továbbiakban: Rendelet) 44. cikke értelmében különbséget kell tenni az ún. „A” típusú és „B” típusú jogszabályok között. „A” típusú jogszabályoknak azok a jogszabályok minősülnek, amelyek értelmében a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, és amelyet az illetékes tagállam ilyenként kifejezetten megjelöl. Minden más jogszabály „B” típusú jogszabálynak tekinthető. Az Mmtv. szerinti rehabilitációs ellátás és rokkantsági ellátás 2012. január 1. napjától kezdődően (a Rendelet VI. számú melléklete szerint) „A” típusú jogszabálynak tekinthető, míg a román állam által folyósított ellátás „B” típusú jogszabályon alapul. A Rendelet alapján abban az esetben, ha egy ellátásra jogosult „A” típusú és „B” típusú ellátásban is részesül, a Rendelet szabályait kell alkalmazni az ellátások halmozódásának megakadályozása érdekében. Az eljáró hatóság pedig a döntését a Rendelet előírásainak megfelelően hozta meg.
- [5] 1.2. A határozattal szemben az indítványozó keresetet terjesztett elő, melyben kérte Budapest Főváros Kormányhivatala határozatának megváltoztatását, és a számára korábban folyósított összegű rokkantsági ellátás visszaállítását. Az indítványozó keresetében vitatta, hogy az Mmtv. szerinti ellátások „A” típusú ellátásoknak minősülnének, ugyanis a számára korábban folyósított rokkantsági nyugdíj összege a biztosítási idő hosszától is függött, így érvelése szerint a rokkantsági nyugdíj alapján megállapított ellátásának összege is függ a biztosítási idő hosszától.
- [6] A Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú, 2021. szeptember 28. napján kelt ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet rögzítette, hogy az Mmtv. (annak hatálybalépésétől, 2012. január 1. napjától kezdődően) „A” típusú

jogszabálynak tekinthető a Rendelet értelmében, míg a Románia által folyósított ellátásra vonatkozó román jogszabályok „B” típusú jogszabálynak minősülnek. A bíróság érvelése szerint az Mmtv. 1. § (1) bekezdése kifejezetten előírja, hogy szabályait a Rendelettel (mint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásával kapcsolatos uniós jogforrások egyikével) összhangban kell alkalmazni. Azáltal pedig, hogy a Rendelet lehetővé teszi az ellátások halmozódásának megakadályozása érdekében az Mmtv. szerinti ellátások másik tagállamban folyósított ellátás összegével való csökkentését, az eljáró hatóságok pedig a Rendelet előírásainak megfelelően jártak el, a bíróság a keresetet elutasította. A Fővárosi Törvényszék sem az Alkotmánybíróság (bírói kezdeményezés), sem az Európai Unió Bírósága (előzetes döntéshozatali eljárás) eljárásának kezdeményezését nem tartotta indokoltnak.

- [7] 1.3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet és alkotmányjogi panaszt is előterjesztett.
- [8] Az Alkotmánybíróság (egyesbíróként eljárva) IV/932-5/2022. számú végzésével az indítványozó alkotmányjogi panaszát (a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel) érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.
- [9] Az Alkotmánybíróság végzésének meghozatalát követően a Kúria Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét ugyancsak visszautasította, tekintettel arra, hogy az indítványozó pártfogó ügyvédje a felülvizsgálati kérelmet nem a P21 azonosítójú („űrlap felülvizsgálati kérelem előterjesztéséhez”), hanem a P23 azonosítójú („űrlap egyéb beadvány benyújtásához”) űrlapon terjesztette elő.
- [10] 1.4. Az indítványozó a Kúria végzésének meghozatalát követően ismételtelen előterjesztette alkotmányjogi panaszát, melyben egyaránt támadta a Kúria Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzését és a Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú ítéletét (Abtv. 27. §-a szerinti panasz), valamint az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben alkalmazott Mmtv. 12. § (1) bekezdés d) pontját, 33/A. § (1) bekezdés a) pontját és 33/A. § (2) bekezdés e) pontját [Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz].
- [11] Az indítványozó mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind pedig az Abtv. 27. §-a szerinti panaszában az alábbi alaptörvényi rendelkezések megsértését állította.
- [12] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése sérelmét az alkotmányjogi panasz azzal indokolja, hogy azáltal, hogy a bíróság (vagy ha nem a bíróság, akkor a jogalkotó) az Mmtv. rendelkezéseit „A” típusú jogszabálynak minősítette, lehetővé tette az indítványozó ellátásának állapotjavulás nélkül történő csökkentését, miközben a külföldről ellátásban nem részesülők ellátása állapotjavulás hiányában nem csökkenhet. Ez az ellátásra jogosultak körén, mint homogén csoporton belüli különbségtétel az indítványozó érvelése szerint önkényes, alkotmányosan nem indokolható. E körben az indítványozó azt is kifogásolja, hogy az egészségi állapotuk

alapján felülvizsgálatra nem kötelezett személyek ellátása változatlan összegben kerül folyósításra, míg a felülvizsgálatra kötelezett személyek (így az indítványozó) esetében az Mmtv. hatálybalépését követő felülvizsgálat során már érvényesül a külföldről kapott ellátás összegének levonása.

- [13] Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésének és XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az alkotmányjogi panasz ugyancsak azért állítja, mert az Mmtv. „A” típusú jogszabállyá történő minősítésével lehetővé vált az indítványozó ellátásának csökkentése. E körben az indítványozó arra is utal, hogy a korábban általa megfizetett járulékok tulajdoni várományt teremtettek számára a későbbiekben folyósításra kerülő ellátásra vonatkozóan. Az alkotmányjogi panasz utal az Alkotmánybíróság 21/2018. (XI. 14.) AB határozatára, melyben az Alkotmánybíróság akként foglalt állást, hogy az ellátórendszer átalakítása során az ellátásra jogosultak nem viselhetnek túlzott terhet, márpedig jelen esetben az indítványozó ellátása anélkül csökkent, hogy az állapotában bárminemű javulás következett volna be, ami álláspontja szerint aránytalan tehernek tekinthető. Figyelemmel a 21/2018. (XI. 14.) AB határozatra, az indítványozó e körben az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése sérelmét is állította, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvéből fakadó szerzett jogok sérelmének elvét is felhívta.
- [14] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét is megjelölte. Álláspontja szerint azért sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz, illetőleg tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, mert az eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követtek el, nem az Alaptörvény 28. cikk szerinti jogértelmezési követelményeknek megfelelően jártak el, és döntésüket sem indokolták meg megfelelően.
- [15] Az indítványozó végezetül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét is állította, tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a pártfogó ügyvéd hibája miatt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.
- [16] Az indítványozó a fentiekben túlmenően, külön indokolás nélkül az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését és XIII. cikk (2) bekezdését is megjelölte az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként.
- [17] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [18] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a Kúria végzését 2022. november 22. napján vette át, mely végzés átvételéhez képest az alkotmányjogi panaszát

határidőben, 2023. január 18. napján terjesztette elő. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz (az indítványozó alkotmányjogi panaszának korábbi egyesbírói visszautasítására figyelemmel) a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben sem minősül elkésettnek, az Alkotmánybíróság pedig a Kúria végzésével, illetőleg a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszokat önálló petitumként bírálta el {lásd például: 3104/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [19] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése nem tartalmaz az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3105/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [21]}, míg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszban csak kivételesen, a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3370/2023. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [20]}, ami jelen esetben nem teljesült. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetőleg Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja törvényi követelményét.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz indokolást az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése és XIII. cikk (2) bekezdése állított sérelmére vonatkozóan, ekként az alkotmányjogi panasz ebben az elemében nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontja követelményét.
- [21] 2.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az alábbi következtetésekre jutott.
- [22] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e*) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [23] Ahogyan arra a Fővárosi Törvényszék is utalt az ítéletében (lásd különösen az ítélet [26] és [34] bekezdéseit), jelen esetben az indítványozó számára az ellátásra való jogosultságot végső soron a Rendelet biztosítja, hiszen önmagában az Mmtv. rendelkezései alapján az indítványozó (a másik tagállamból folyósított rendszeres pénzellátás miatt) az Mmtv. szerinti ellátásokra sem lenne jogosult. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az indítványozó által állított alkotmányossági sérelem (az indítványozó ellátása összegének csökkentése) végső soron nem az Mmtv. rendelkezéseiből fakad, hanem közvetlenül a Rendelet rendelkezéseire vezethető vissza. Hasonlóan, nem az Mmtv., hanem a Rendelet VI. számú melléklete minősíti az Mmtv.-t „A” típusú jogszabállyá, melynek felülvizsgálatára, illetőleg az ettől való

eltérésre sem az ügyben eljáró hatóságoknak, sem a bíróságoknak nem lehetett hatásköre.

- [24] Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt indokolás nem hozható közvetlenül összefüggésbe az Mmtv. támadott rendelkezéseivel, az állított jogsérelmet (az Mmtv. „A” típusú jogszabállyá minősítését és ennek eredményeként az indítványozó ellátásának csökkentését) ugyanis nem az Mmtv., hanem a Rendelet okozta.
- [25] Az Alkotmánybíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz XV. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei nem teljesítik a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja követelményét.
- [26] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálatát végezte el.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, illetőleg a Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú ítélete elleni alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése, valamint XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [28] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [29] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az indítványban foglaltak alapján sem a Kúria végzésével, sem a Fővárosi Törvényszék ítéletével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, így az Alkotmánybíróságnak csak azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján felvethető-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [30] 2.3.1. Az indítványozó a Kúria Kfv.III.45.223/2022/5. számú végzése alaptörvény-ellenességét kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelme miatt állította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslati lehetőségre {lásd például: 3105/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [19]}, így a jogorvoslathoz való jog állított sérelme alkotmányjogi értelemben nem hozható összefüggésbe a Kúria támadott végzésével. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog annak biztosítását követeli meg, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosításra kerüljön a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás

lehetősége, oly módon, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen képes legyen a jogsérelem orvoslására {lásd például: 3101/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [31]}, mely követelmények az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárásban egyébként teljesültek. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

- [31] 2.3.2. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 33.K.706.771/2020/14. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét részben az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, részben a XIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése, részben pedig a XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme miatt állította, tekintettel arra, hogy az a hatósági, illetőleg bírósági jogértelmezés, amely az Mmtv.-t „A” típusú jogszabállyá minősíti, az indítványozó számára hátrányos megkülönböztetést eredményez, továbbá sérti a tulajdonhoz és a szociális biztonsághoz való jogát is, valamint jogszabálysértőnek (*contra legem*) is minősül.
- [32] Ahogyan arra az Alkotmánybíróság jelen végzésének 2.2. pontjában utalt, jelen esetben az Mmtv. „A” típusú jogszabállyá történő minősítését kifejezetten a Rendelet VI. számú melléklete végezte el, melytől való eltérésre sem az ügyben eljáró hatóságoknak, sem pedig a bíróságoknak nem lehetett hatásköre. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az Mmtv. „A” típusú jogszabállyá minősítésének kérdésében az eljáró hatóságokat, illetőleg bíróságokat mérlegelési szabadság nem illette meg, és mind az eljáró hatóságok határozatai, mind pedig a Fővárosi Törvényszék ítélete kifejezetten a Rendelet VI. számú mellékletének megfelelően végezte el az Mmtv. minősítését.
- [33] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét a fentiekén túl az indokolási kötelezettség megsértése miatt is állította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, ugyanakkor azonban az indokolási kötelezettségből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 3366/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [33]}. Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében kellő részletességgel és egyértelműen indokolta, hogy miért tekinti az Mmtv.-t „A” típusú jogszabálynak, és ennek következményeként miért kerülhet sor az indítványozó járandósága összegének csökkentésére.
- [34] Az Alkotmánybíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel sem a XV. cikk (2) bekezdése, sem a XIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1)

bekezdése, sem pedig a XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában.

[35] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján, az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadását pedig az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. február 6.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró